

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ L. K.**, bývajúceho v R., **2/ J. K.**, bývajúcej v R., obaja zastúpení JUDr. L. K., advokátom v L., proti žalovanej **M. B.**, bývajúcej v R., zastúpenej Mgr. J. M., advokátom v L., **o uloženie povinnosti a náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8 C 113/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. apríla 2011, sp. zn. 15 Co 252/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec, po tom, čo konanie o náhradu škody vylúčil na samostatné konanie, rozsudkom zo 16. júna 2010 č.k. 8 C 113/2008-173 uložil žalovanej povinnosť zdržať sa konania, ktorým vážne ohrozuje výkon práva žalobcov, najmä nesmie ohrozovať stavbu žalobcov nachádzajúcu sa v k.ú. R., zap. na Katastrálnom úrade B., Správa katastra L., na LV č. X. ako parc. č. X. – prístavba k rodinnému domu – letná kuchyňa, súp. č. X., nachádzajúcu sa na pozemku parc. č. X. dažďovou vodou stekajúcou zo strechy rodinného domu žalovanej, zap. na Katastrálnom úrade B., Správa katastra L., na LV č. X. ako parc. č. X. a X. a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania spolu v sume 572,34 Eur do 15 dní. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecne tým, že žľab zo strechy rodinného domu žalovanej nie je mnoho rokov dokončený a v dôsledku toho odvádzanie dažďovej vody z rodinného domu žalovanej nie je dostatočne zabezpečené. Vodorovný odkvapový žľab odvádzajúca dažďovú vodu zo strechy do zvislého žľabu, ktorý má iba vrchnú časť asi 20 cm a nie je vyhotovený až po terén

a v dažďovom počasí stekajúca dažďová voda nie je dostatočne odvádzaná a podmáča zadný roh letnej kuchyne žalobcov. V súvislosti s ochranou vlastníckeho práva dospel k záveru, že je bezvýznamné zistenie v konaní ustanovenej znalkyne o neodborne postavenej letnej kuchyni. Uviedol, že pokiaľ dochádza v dôsledku vypúšťania vody k podmokaniu susednej nehnuteľnosti a k jej poškodzovaniu, ide o vážne ohrozenie stavu výkonu práva, proti ktorému patrí ochrana bez ohľadu na to, či je voda vypúšťaná „nad mieru primeranú pomerom“. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., úspechom v konaní a vznikom trov na súdnom poplatku a právnom zastúpení.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovanej rozsudkom zo 6. apríla 2011, sp. zn. 15 Co 252/2010, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p., keď sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, keďže žalovaná v odvolaní len konštatovala, že rozsudok považuje za nesprávny, pretože súd sa nevysporiadal so závermi znaleckého posudku, pričom zdôraznila, že jej dom bol postavený skôr, ako dom žalobcov a v tesnej blízkosti jej nehnuteľnosti, čím si žalobcovia daný stav zapríčinili sami. Uviedol, že z hľadiska rozhodnutia vo veci nie je rozhodujúce, ktorý dom bol skôr postavený a ani to, či bol postavený v rozpore s vtedy platnými zákonmi. Súd správne aplikoval ustanovenie § 127 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje zákonné obmedzenie vlastníckeho práva, ktoré sa priamo odvíja od vlastníctva veci. V konaní bolo preukázané, že v danom prípade ide o vážne ohrozenie výkonu práv žalobcov, nejde o bežné správanie, ktoré by boli povinní strpieť a je spojené s obvyklým užívaním nehnuteľnosti. S poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže sa ich náhrady nedomáhali.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla dovolaním žalovaná, navrhla oba rozsudky súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedla, že odvolací súd na prejednávanú vec nesprávne aplikoval ustanovenie § 127 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že svoj rodinný dom nadobudla v roku 1964, bol postavený dávno predtým a dažďová voda z neho stekala na parc. č. X., ktorá je v jej vlastníctve. Žalobcovia postavili prístavbu rodinného domu v roku 1980 bez stavebného povolenia v rozpore s platnými stavebnými predpismi, keď nebola dodržaná predpísaná vzdialenosť od jej rodinného domu, naviac postavená sčasti na jej pozemku bez jej súhlasu. Týmto protiprávnym konaním žalobcovia vážne ohrozili výkon jej vlastníckeho práva – odvádzat' dažďovú vodu.

Následne sa však domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva k prístavbe, ktoré je ohrozené jej poškodzovaním v dôsledku dažďovej vody zo strechy domu žalovanej. Takéto konanie žalobcov považuje za rozporné s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka. Preto rozhodnutie krajského súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa nepovažuje za správny (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalobcovia v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že ho považujú za nedôvodné, žalovaná uvádza skutočnosti, ktoré boli predmetom dokazovania pred prvostupňovým súdom a sú vyvrátené aj znaleckým posudkom, preto nie sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p., je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

V danom prípade dovolaním žalovanej nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej

veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súde viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Pokiaľ ide o procesné vady podľa § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., žalovaná v dovolaní ani nenamietala, a tieto v dovolacom konaní ani nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaná namietala skutočnosť, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalovanej boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovanou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle

§ 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešným žalobcom vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia však nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.), a preto im ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

